

thi den Form, hvorunder en saa betydningsfuld Pagt sluttet, vil neppe blive uden Indflydelse paa selve Pagten, naar denne som bestemt lovbunden og lovtvungen strider imod de paagældendes Følelse og imod en gennem Aarhundreder opvokset Tradition. Flertallet maa derfor — nu som før — hævde vort Folks Ret til *frig* Valg mellem borgerligt og kirkeligt Ægteskab, og det stiller derfor under Nr. 4 et Ændringsforslag, der vil give de ægteskabsøgende fuld og lige *Frihed* til efter eget Ænske og indre Trang at vælge borgerlig eller kirkelig Ægteforening og tillige give Præsterne tilstrækkelig *Frihed* overfor Vielsen af fraskilte, samt en begrænset *Frihed* overfor Vielser, der maatte stride mod deres religiøse Overbevisning, medens der som Modvægt mod denne Præstefrihed gives de ægteskabsøgende, der maatte rammes af den, *Frihed* og Ret til at lade sig vie af en anden dertil villig Præst. Alt-saa Frihed til alle Sider og i saa fuldt Maal, som lovordnede Tilstande overhovedet tillade, er det Standpunkt, som Flertallet i Henhold til samtlige foranstaaende Betragtninger indtager, og paa Grundlag af hvilket det tillader sig at anbefale Ændringsforslagene Nr. 4 og 5 til Tingets Velvillie og endelige Vedtagelse.

Et *Mindretal* (S. Jensen, Sørensen-Egaa og Vestergaard-Gjøttrup) maa vedblivende fastholde og hævde som sin Overbevisning, at Indførelse af almindelig borgerligt Ægteskab vil være den mest retfærdige og mest tilfredsstillende Løsning af Spørgsmaalet om Indgaaelse af Ægteskab baade med Hensyn til Ægteskabets Natur og Historie gennem Tiderne og med Hensyn til Kirkens og Statsborgernes Tarv, men Mindretallet kan dog i denne Henseende i Øjeblikket — ligesom Flertallet — indskrænke sig til at henvise til tidligere afgivne Betænkninger, som findes vedføjede nærværende Betænkning i Bilagene I. og II. og skal derfor her kun tilføje følgende Bemærkninger:

Siden Folketinget i Aaret 1903 en-

stemmigt vedtog Lovforslaget om Indførelse af almindelig borgerligt Ægteskab, er der jo afholdt Folketingsvalg, og — os bekendt — er der offentlig kun nævnt et eneste Eksempel paa, at der fra Vælgernes Side blev rejst Opposition mod en Kandidat, fordi han havde stemt for det omtalte Lovforslag, og denne Kendsgerning, at der ikke paa Valgdagen blev rejst nogen Opposition mod de Kandidater, som i sin Tid havde stemt for Indførelse af almindelig borgerligt Ægteskab, vejer i Mindretallets Øjne meget mere end de indkomne Adresser mod Lovforslaget, thi for at de nu i Almindelighed skulde kunne tillægges større Betydning, maatte Underskriverne paa disse Adresser have mødt frem og udtalt deres Mening paa Valgdagen. Maaske vil man dog derimod indvende, at ved Rigsdagsvalg er der saa mange andre Hensyn at tage ved Stemmegivningen, og maaske vil man fremsætte den bekendte Talemaade derimod, at Rigsdagen som saadan er bekendelsesløs, men i saa Fald er det jo heldigt, at vi nu have „det kirkelige Udvalg“ at henvise til, og i den af dette Udvalg afgivne Betænkning angaaende Spørgsmaalet om Ægteskabs Indgaaelse har jo Flertallet i *Princippet* sluttet sig til Tanken om Indførelse af almindelig borgerligt Ægteskab. I omtalte Betænkning have jo endog 13 af Udvalgets Medlemmer baade udtalt sig og stemt imod Indførelse af det saakaldte fakultative eller valgfri Ægteskab, medens kun 17 stemte derfor, hvoraf flere med den Begrundelse, at det ikke var betimeligt at lovfæste Indførelse af almindelig borgerligt Ægteskab for Tiden. Mindretallet finder derfor Flertallets Udtalelse, om at dets Hovedindtryk af det kirkelige Udvalgs Behandling af Ægteskabsspørgsmaalet blev „lidt af en Skuffelse“ meget naturligt, men tillige meget betegnende.

Et andet *Mindretal* (J. Pedersen) henviser til sine Bemærkninger i Betænkningen fra i Fjor. Har, som Sagen i Øjeblikket foreligger, intet at tilføje.